

FRAM KAMERATER

mars 78

REKRUTTÉR TIL RØD UNGDOM

①

INNHALDSFORTEGNELSE.

LEDER	S: 2
Ungdomslederkonferansen	.. 4
Karakterdiskusjonen	.. 6
Feilaktig behandling av intellektuelle	.. 7
Ungdomskampanja: Paroleforslag	.. 9
Ungdomskampanja gjeld og NKS!	.. 10
Stem Rødt Front!	.. 11
Korriger lina for kulturarbeidet	.. 12
Kollektivbruk under kapitalismen	.. 14
Kven er mellombonde	.. 15
Klassealliansen-en sjølkritikk	.. 16
Kritikk av I.Mai-parole	.. 17
Svar på parolekritikk	.. 18
Bongerskapet og krig	.. 19
Kritikk av sentral KK-red.	.. 20
Fra ei eksklusjonssak	.. 21
To linjer i Norcemspørsmålet	.. 22

FRA REDAKSJONEN.

Det kommer flere innlegg!

Til dette nummeret av avisa er det rekord av innlegg. Noen innlegg har vi venta med å ta inn slik at redaksjonen får behandle dem. Vi vil prøve å få dem ut i neste nr. Det ser ut til at bondediskusjonene har stor interesse og vi oppfordrer kameratene å følge opp. Ellers er det bra med debatt om ungdommen. Til neste nr. skal vi prøve å presentere et "modelllag i ungdomsarbeid". Kom med forslag til modeller!

Ellers ser vi det som en god ting om kameratne følger opp debaten. Vurder innlegga i dette nummeret og kom med svar!

Vi vil prøve å gå over til månedlig igjen..

Mange kamerater har kritisert vedtaket om bimånedlig blad. Det sies at det da er vanskeligere å følge opp diskusjonen. Redaksjonen er enig i dette. Tallet på innlegg tyder også på at det trengs et blad i måneden.

2

FRIGJØR KREFTER TIL MASSEARBEID!

DRIV PERSONLIG MASSEARBEID OG SLIPP MASSENE TIL!

I TF nr.1/78 står det på side 5:"I tida framover mener jeg vi må holde fast på et uhyre sentralt mål i hele kampanja:å frigjøre krefter for massearbeid.

Det hjelper lite å bedre litt på de indre forholda i partiet dersom dette ikke har som mål og fører til at partiet styrker kontakten med massene."

FK har intervjuet en kamerat som vi tror at alle partikamerater kan lære mye av når det gjelder personlig massearbeid, tillit til massene, slippe til de progressive massene utafør partiet ved å gi dem ansvar og oppgaver.

NÅR BLEI DU MED I PARTIET?

Rett før sommerleiren i fjor, etter å ha gått gjennom studiesirkelen.

HVORDAN SYNES DU AT DU HAR BLITT FOSTRÅ?

Jeg synes at avd. har hatt et godt grep om fostringa av meg. Jeg har jobba heile tida i en front innafor ei gruppe. Der jobber 2 erfarne kamerater i tillegg til meg.

Jeg har fått hjelp av dem.

Videre så har formannen stått for "den åpne dørs politikk", dvs at har jeg hatt problemer så har jeg kunnet oppsøke han. Der er jeg alltid velkommen, og dette har hjulpet meg mye i arbeidet mitt.

Da RV skulle arrangere bondekonferanse i høst skulle to kamerater i avdelinga jobbe med forberedelser sammen med kamerater i DS. Jeg blei satt på denne oppgava. Jeg følte meg ikke som den rette, syntes jeg var for svak. Men når jeg ser på det etterpå så synes jeg det var innmari fint. at jeg kunne få ei slik oppgave.

DET VIRKER SOM DU HAR MANGE OPPGAVER?

Ja, jeg har også vært nestleder på en sirkel. Der hadde vi forberedelser 14-daglig og sirkel 14-daglig.

SKAL DU LEDE NESTE SIRKEL DA?

Jeg er ikke helt ~~sikker~~ sikker. Det kan dukke opp spørsmål som jeg ikke klarer. Det spørs hvem som skal være med på sirkelen. Mange studenter er veldig spissfindig til å stille vanskelige spørsmål. Men skitt, jeg er villig til å prøve meg. Det pleier gå bedre enn jeg frykter.

STEMMER DET AT DU "KUTTA UT" LITT GAMLE MILJØET DA DU BLEI MED I PARTIET?

Ja, det blei så mye å gjøre. Mye møter, mye oppgaver. Men etter sommeren, i forbindelse med antibyråkratikkampanja, har det blitt færre møter og bedre tid til massearbeid., nå har jeg tatt igjen det tapte og vel så det.

HVORDAN ARTER EN MÅNED SEG FOR DEG?

Siste mnd ~~xxx~~ har hatt ~~xx~~ 2 avdelingsmøter. De har vi ca hver 3. uke. I tillegg så har vi møte i fronten hver 14-dag. En sjelden gang har vi fraksjonsmøte i fronten. Det øvrige arbeidet er rett og slett massearbeid hver eneste dag, samt sjølsagt en del studier.

KAN DU I DETALJ GÅ GJENNOM EI UKE I FEBRUAR SOM ER TYPISK FOR DITT ARBEID?

Ja, da tar jeg ei uke i begynnelsen av februar.

~~4/2~~ 4/2: Diskusjonskveld med noen SV-ere. Mora mo fortalte til noen venner at jeg var blitt så aktiv i politikken. De inviterte oss på besøk. Ungene deres var nokså klare SV-ere, foreldrene låg i SV-retningen. OK diskusjon, men klarte ikke å oppnå så mye. Men foreldrene mine var med. Tror de fikk større respekt for politikken som vi står på.

5/2: Oljemøte i BUL. Ca 100 til stede. Bra diskusjon i plenum hvor jeg deltok ~~akti~~ aktivt. Mye diskusjon uformelt etterpå i gangen.

6/2: Tok meg av ei jente i 8. klasse som jobba sammen med meg ei uke.

Inviterte henne til å bli med i fronten. Ho syntes ho var litt ung.

Skal ta kontakt med henne før 8. mars. Ny kontakt. Viktig å heile tida skaffe seg nye kontakter.

7/2. Veit ikke hva jeg gjorde. Var antakelig og oppsøkte noen. Pleier det dersom det ikke er noe bestemt.

8/2: Møte i gruppa i fronten. Nettopp kommet med 3 nye. Tar oss mye av dem.

9/2: Forberedelser til møte i gruppa angående 8. mars.

10/2: Besøk av kjente fra en jordbruksskole.

11/2: Besøkte søstra mi. Prøvde å verve henne som KK-abonnent. Er noe trøbbel med verten.

HVA ER DET VIKTIGSTE MED DITT MASSEARBEID?

Viktigste og viktigste. Jeg diskuterer med alle. I dag var jeg på en gård der jeg aldri har vært før. Diskuterte med bonden likestillingslova. Fortalte om Sigden. Lovte å sende han både Sigden og likestillingslova. Jeg merker når det er folk som ikke liker å diskutere. Da reduserer jeg. Men de fleste liker å ~~diskutere~~ diskutere.

Bonden som jeg var hos i dag, både han og kona, tror jeg ikke jeg klarer å få med i FFF-toget. Men det er en viss mulighet 8. mars. Jeg skal prøve.

PARTIET SKAL RYDDE REINT TIDA FRA PÅSKE TIL 1. MAI TIL MOBILISERING TIL FFF. HVOR MANGE KLARER DU PERSONLIG Å MOBILISERE?

Det kommer mye an på miljøparolene. Dersom parolen mot utbygging av Orkla/Grana blir med, så tror jeg det bedrer muligheten mye. Jeg tror jeg skal klare 5-6 stykker.

ER DETTE FOLK SOM BARE DU KLARER Å MØNSTRE'ELLER ER DET % 3 ANDRE SOM

SKAL MØNSTRE DE SAMME FOLKA?

Nei, dette er folk som jeg tror bare jeg veit om og som det bare er jeg som kan mønstre ved å dra heim til dem. Folk i fronten regner jeg ikke med i dette tallet. De kommer i tillegg og må gå på "fellesen".

HVORDAN JOBBER DU NÅR DU SKAL MØNSTRE FOLK TIL ET TOG SOM FFF?

Jeg oppsøker folk. Stikker innom. Liker å ha god tid når jeg stikker innom, i alle fall en time.

Eller vi drar sammen ut en kveld, en gjeng. Eller jeg stikker innom noen og så drar vi heim til felles bekjente. Eller jeg stikker innom jordbruksskolen når jeg har fri midt på dagen, eller om kvelden.

Det blir snakke mye politikk på en temmelig uformell måte, og folkå knyttes til den progressive politikken og til oss.

HAR DU F.EKS. SISTE 2 MÅNEDER KOMMET I KONTAKT MED NYE FOLK?

Det kom 3 nye i fronten, i gruppa mi nylig. De meldte seg som interesserte i fronten på et åpent møte. Vi sendte innkalling til dem til det første møtet. De dukka opp, og nå er de med som bare det.

Så kom det ei jente på 8. marsmøtet i går om bondekvinner. Ho har jeg aldri sett før. Ho skal jeg begynne å jobbe med. Så regner jeg med at det framover blir mye 8. mars-diskusjoner på jordbruksskolen. D a skiller det seg fort ut noen.

NOEN SIER AT DE HAR FÅTT BEDRE TID TIL Å DRIVE MESSEARBEID, MEN SÅ KOMMER DE SEG IKKE UT AV DEN DJUPE STOLEN OM KVELDEN. HAR DU ET GODT RÅD?

Jeg liker å dra rundt å snakke med folk. Min svakhet er vel heller at jeg er for lite heime og studerer. De som sitter djupt i stolen? Sett mål. Så og så mange dager i uka skal jeg oppsøke folk, invitere folk. Gjør det til en vane.

HVORDAN GÅR DET MED FAMILIELIVET? DU ER MYE UTPÅ. ~~HVA SIER MANNEN~~

~~Jeg har~~ Vi har ikke barn. Det betyr sjølsagt en del. Men familielivet går godt. Vi prøver i alle fall å ha noe felles i helga. Oppsøker folk og spiller bridge. Det er hyggelig, og det blir jo mange muligheter til å diskutere mellom slaga.

DU ER MED I EN FRONT SOM ER KJENT FOR Å SLIPPE MASSENE TIL.

Formannen i den gruppa jeg er med i, var partimedlem. Men vi måtte skifte for han hadde så mye å gjøre. Da valgte vi en uorg. Ikke en i styret er med i partiet. Det går bra. De uorg. klarer oppgava godt, og de utvikler seg positivt. Den nåværende formannen likte godt å få oppgava. Han synes sjøl det går bedre enn han hadde venta. Det er veldig fort gjort å gjøre sakene sjøl framfor å få andre med. Men dette er kortsiktig politikk. Jeg fikk som helt fersk medlem ansvar for bondekonferansen til RV, sjølsagt sammen med andre: Jeg likte det. Alle liker å få ei utfordring. Du føler et visst press med det samme, men det er artig likevel. Jeg tror akle har det slik. De liker å få ei utfordring, de liker å bli vist tillit. Å slippe de uorganiserte massene til og oppmuntre dem til å gå framover å ta på seg oppgaver, det er liek viktig som å bedre personlig massearbeid

UNGDOMSLEDERKONFERRANSEN
STILTE LANGE VIKTIGE SPØRS-
MÅL TIL DEBATT.-----

Partiet i distriktet har nylig gjennomført ~~vikki~~ vellykka ungdomslederkonferranser. Etter konferransen var ingen lenger i tvil om at vi trenger ungdomsledere! I denne oppsummeringa skal jeg konsentrere meg om tre viktige saker som sto særlig viktig på konferransen:

1. Hvem kan bli med i RU?
2. Er ungdomslederoppgava ei hovedoppgave?
3. Instruksen for ungdomsledere.

Hvem kan bli med i RU?

hva var det som stilte diskusjonen så skarpt her? Jeg tror det særlig var følgende sitat fra Den kommunistiske Ungdomsinternasjonalens årsskrift av 1929: "Det kommunistiske ungdomsforbundet er ingen organisasjon for "utvalgte", det er en masseorganisasjon" (Fra det svenske ungdomsblad s. 67) ~~KxxxRUxixdag~~ En ungdomsleder sa spontant etter debatten: "Ja når det er slike krav som stiller seg kan vi starte RU-lag på flekken" -Hvordan forestiller mange kamerater seg RU-ere? -De må studere mye, de må gå mye på møter, de må ta på seg mange oppgaver-kort sagt! De må være partimedlemmer i mineatyr. "en holder vanlig ungdom slike krav? Nei-~~xx~~ i hvertfall ikke uten "mange og lange studiesirkler" Men i følge programmet som ble sitert over skal ungdomsforbundet ta opp i sine ledd "den arbeidende ungdommens brede masser".

-I mange RU-lag er det fortsatt slike tendenser: -Hun kan ikke bli med for hun er ei jåla.

-Han kan ikke bli med for han har anarkistiske tendenser.

-Hun kan ikke bli med for hun er ~~spør~~ sportsgal.

-Han kan ikke bli med for han er skolelys og uinteressert i politikk. etc.... Men hva er som regel kjerna i saken: Jo, at disse folkene aldri er spurt om de vil bli med! Her har ungdomslederne en særlig viktig oppgave: Å vokte ungdomsmassenes inter-

esser- sikre at de får en tjenge til å bli med i RU! I vervekampanje til RU må vi sikre at vi spør bredt om at det sikres organisatorisk.

~~Det~~ Linja som gikk inn for å snevre rekrutteringa til RU led fullstendig nederlag på konfen! I dag har vi eksempler på lag som trekker godt med folk til RU fra såkalte "umulige miljøer".

Er ungdomslederoppgava ei hovedoppgave?-----

Partiet i distriktet har all grunn til å gjøre sjølkritikk overfor RU. Vi har lovt dem ungdomslederemenn gitt dem i beste fall folk med tusen andre oppgaver. Hva slags hjelp er det i slike folk?

~~Råx~~ Av folkene på konferransene var ikke mer enn 10% folk med dette som klart prioritert hovedoppgave. Typisk var det også at disse kameratene hadde oppnådd svært bra resultater. De hadde ledet aksjoner, styrket det indre livet i laget og gikk nå i spissen i rekrutteringa. Det er slike ungdomsledere konferransen bestemte vi må ha mange av.

En invending mot å ha det som hovedoppgave var at: "Vi må jo også ha ei partioppgave!" Arbeidet med ungdommen er ungdomsoppgave-partioppgave er noe helt annet (Fagforeninga, KK-salg...?)

Dette avspeila ei kraftig underverdning av ungdomsarbeidet. Til tross for at Ungdommen er partiets hovedoppgave for tida, sier noen at det ikke er ei partioppgave! Konferansen slo fast at for de fleste partilaga er bygging av RU-lag ei av deres viktigste oppgaver-ikke bare nå-men også i tida framover. Ei drivkraft i dette arbeidet er nettopp ungdomslederen. Han er bindeleddet mellom laget og ungdommen, han er viktig støtte for ungdommen i kampen.

En instruks for ungdomsledere.

En av ungdomslederkonferransene gjorde følgende vedtak om hvordan de mener ungdomslederne skal jobbe- vi mener det kan være bra retningslinjer for alle i arbeidet framover:

1. Ungdomslederen skal delta aktivt i RU-lagets arbeid
2. Ungdommen ~~skaa~~ utgjøre massegrunlaget.
3. Ungdomslederen bør ikke sitte i RU-lagets styre (kan gjøre det i oppstartingsfase)
4. Ungdomslederen bør ikke sitte i P-lagets styre.
5. Ungdomslederen må kunne delta i massearbeidet til ungdommen-derfor ikke ligge spesielt lavt.
6. Skal studere ungdomsspørsmål-både klassikere og andre studier.
7. Skal gjøre undersøkelser ut fra prinsippet om sjøl å skaffe seg konkret kunnskap.
8. Må ha et bra politisk nivå. Oppgaven blir for vanskelig for helt ferske folk
9. Skal alltid være opptatt av linjekampen i RU og følge opp linjediskusjoner.
10. Skal sikre at overføringer av ~~xx~~ medlemmer og opptak av medlemmer foregår uten byråkratiske hinder.

Ellers vedtok konferransen 4 områder er ungdomslederen må konsentrere mye av sitt arbeid:

(Ikke prioritert)

- A. Rekrutteringa
- B. Indre livet i RU-laget
- C. Drive fram aksjoner
- D. Kaderfostring-særlig fostring av ledelsen.

Det kan ~~variere~~ variere endel fra lag til lag hva som er viktigst, men det var enighet om at akkurat nå må ungdomslederen gå i spissen for å sikre rekrutteringskampanja til RU. Ellers ble det av mange pekt på at spørsmålet om å styrke det indre livet må være den nest høyest prioriterte oppgava.

Vi foreslår at alle ungdomsledere og lagsstyrer der ungdommen er hovedoppgava diskuterer denne oppsummeringa av konferransen.

Kamerat fra ledelsen
av ungdomsleder-
konfen.

⑥ NEI TIL KNEBLING OG TVANG I SKOLEN!

VEKK MED KARAKTERER OG SKUSSMÅL!

Etter å ha diskutert for og imot karakterer er vi enige i flg:
å ta stilling fra elevenes interesser betyr å kreve vekk med karakterer i skolen.

Men diskusjonen oss imellom har bragt fram mye saker vi meiner må tas opp:

- a) Parolen "Vekk med karakterer og tvang - gjør skolen interessant" er ikke god nok.

Skussmål er ikke nevnt i parolen. DNA sier at de er imot karakterer, men formålet er sikkert å få inn ei "vurdering" av elevene på stedet, som vurderer "samarbeidsevne", "opposisjonstrang" osv. Dette høver som hånd i hanske til DNA's samarbeidsideologi og er svært viktig for arbeidsskjøperne å få tak i.

Det er altså alt nå nødvendig å være på vakt mot skussmål - dersom karakterkampen fører til seier er vi jo like langt hvis skussmål er innført.

Videre: Kan skolen bli interessant for arbeiderunger under kapitalismen? Vi mener parolen åpner for illusjoner om hvordan skolen kan bli (ei sosialistisk sky i et kapitalistisk samfunn).

Iessuten: Skoletrøtte elver vil nok la seg mobilisere mot karakterer - men er det riktig og nødvendig at de skal reise kampen for en interessant skole?

- b) Vi må kunne si litt om hvordan en karakterfri skole skal se ut.

F.eks.: Er det riktig å si at barneskolen er karakterfri?

Det forekommer vurdering av elevene her også, så vidt vi veit.

Men poenget er vel hva denne vurderinga brukes til. Den skal verken brukes til "siling" eller til andre opplysninger til seinere skoler eller arbeidsplasser. F.eks. har lærerne på en skole i Oslo vedtatt å ikke gi opplysninger til ungdomsskolene om elevene. Det er jo et bra vedtak.

Ei vurdering må kunne gis til foreldrene for elever i barneskolen.

Dersom bare de foreldre som krever det, skal få opplysninger, vil jo det i stor grad være "ressurs-sterke" foreldre - altså ikke foreldre som tilhører arbeiderklassen.

Et forslag til parole blir:

Vekk med karakterer og skussmål - nei til knebling og tvang i skolen.

Her meiner vi at vi får fram at karakterene undertrykker elevene.

- c) Hva med forholdet til lærerne når vi reiser karakterkampen? Det er viktig at vi retter krava mot Kirke- og Undervisningsdepartementet og mot staten og DNA's skolepolitikk. I Rød Ungdoms løpeseddel til ungdomsskoleelever står det:

"Hjelp hverandre under prøver - bruk de hjelpeidder dere ~~har~~ trenger ("fusk")"

"Nekt prøver - skulk og ha deres egen undervisningstid isteden"

Er ikke dette aksjoner som retter seg direkte mot den enkelte lærer? Er det ikke riktigere å reise diskusjonen i klassen først? Det er jo ikke læreren vi vil til livs. Det er jo for få lærere som støtter AKP.

Både på Katta gymnas i Oslo og Bodö Husflidskole har de hatt

FEILAKTIG BEHANDLING AV INTELEKTUELLE I PARTIET ?

Dette er et debattinnlegg jeg skriver for å rette søkelyset mot feil jeg mener vi i dag har i forholdet til intellektuelle. Kamerater med erfaring sjøl må følge opp!

Er intellektuelle annenrangs partimedlemmer?

På kort tid har jeg snakket med tre intellektuelle kamerater som alle snakker om å melde seg ut av partiet. Hvorfor gikk de med slike planer? Var de uenige i politikken? -Nei-kunne samtlige kamerater fortelle. De var helt enige i partiets politikk, men de syntes ikke det var særlig vits i å være med for slike som dem. De var bare en klamp om foten på partiet-som de småborgerne de var! Så var det også så vanskelig å kombinere det yrket de hadde med partiarbeid. De hadde liksom inntrykk av at partiet helst så de kutta ut sånt arbeid snarest mulig?

Hvor hadde disse kameratene fått slike ideer? Var det bare noe de innbilte seg? Var det bare unnskyl-dninger de fant på for å slippe å være kommunister? -For å sjekke det gikk jeg videre med disse kameratene. Jeg ga dem endel ideer i retning av hvor viktige intellektuelle er for partiet i dag. Jeg støtta dem i ~~å~~ bli dyktige fagfolk. -Var de da vil lige til å være med? Ja-alle tre mente da de ønska gjøre en innsats for arbeiderklassen og folket gjennom arbeid i partiet!

Konklusjonen på min lille undersøkelse må være: Det er ikke disse kameratene det er noe i veien med, men linja som i dag praktiseres mange plasser i forhold til intellektuelle kamerater.

Hvorfor er det viktig for partiet å knytte til seg mange intellektuelle?

AKP(L-L) er arbeiderklassens parti. ~~Det~~ Det skal forsvare arbeidereklassens interesser og gå i spissen i den sosialistiske revolusjonen i Norge. Derfor er det sjølsagt av avgjørende betydning at partiet er solid forankra i klassen. Jeg mener vi ~~har~~

vi har styrka vår forståelse av arbeiderklassens ledende rolle under oppgjøret med høireavviket. I dag er våre røtter i proletariatet mye sterkere enn ved partistiftelsen for 5 år siden. Jeg mener derfor vi har ryggrad sterk nok til også å ta opp store grupper intellektuelle i partiet. Hvorfor er intellektuelle viktige? Her er noen momenter: 1. Viktige for partiets størrelse.

De intellektuelle representerer et stadig større skikt av folket. Mens omlag 10% av de yrkesaktive var i yrker som kan regnes til intellektuelle i 1950 var andelen 20% i 1970. (Intellektuelle omfatter da ikke bare folk med universitetsseksamen). Det er nær det dobbelte av yrkesbefolkninga i jordbruk, fiske, skogbruk og bergverksdrift tilsammen. Fra 1968 til 1974 økte tallet på studenter på universitet og høyskoler med 53% (-74=65.000). Samtidig veit vi at vi tradisjonelt har rekrutert lett fra unge intellektuelle. Har vi ikke fortsatt en viktig reserve her?

2. Unge intellektuelle som fortropp.

På et masse møte for ungdom i Yanan i 1939 oppsummerer ~~Mao~~ formann Mao den kinesiske ungdoms ens rolle slik: "Hvilken rolle har ungdommen i Kina spilt siden 4.mai-bevegelsen? På en måte har den spilt rolla som fortropp" (Snakker om unge intellektuelle og studentene-se Ungdomshefte s.56). Har unge intellektuelle i Norge vært en fortropp? Sjølsagt kan vi ikke overføre situasjonen fra fasen med ny-demokratisk revolusjon i Kina til fasen med sosialistisk revolusjon i Norge-direkte. Men jeg mener vi har bra dekning i fakte når vi påstår at også i Norge har unge intellektuelle vært en fortropp. Var det ikke en stor del av unge intellektuelle som gikk i spissen i de første åra til M-L-bevegelsen i Norge? Har ikke unge intellektuelle og studenter ofte gått i spissen i det antiimperialistiske arbeidet? Nettopp unge intellektuelles bevegelse, at de har anledning til å drive studier og forske-gjør at de i gitte situasjoner kan være en fortropp (Sjøl om arbeiderklassen utgjør hovedstyrken)

Denne "fortroppen" kan vi ikke overlate til borgerskapt!

3. Enhetsfrontens betydning.

I partiprogrammet s.137 står det at enhetsfronten er et av de tre våpna som er nødvendige for den sosialistiske revolusjonen. Her har intellektuelle partimedlemmer ei tosidig oppgave: For det første er de de viktige ledd for å knytte de store massene av progressive intellektuelle til fronten og hindre at de vakler over på borgerskapets side. Men de har også en viktig rolle i taktikken med å knytte de store massene til enhetsfronten: Hva betyr det ikke å ha en serie professorer på oppropet i Bryn-saken? Hva betyr det ikke å ha lærere, leger o.l som initiativtaker til "Faglig I. Mai F"? Lettopp den prestisjen borgerskapet har gitt intellektuelle må vi nytte i vår taktikk. Vi kan ikke nekte for at intellektuelle ~~har~~ står fram som særlig troverdige overfor store masser? Skal ikke vi da nytte intellektuelle i taktikken?

4. Arbeiderklassen trenger ekspertene!

I talen til Norman Bethunes minne sa formann Mao: "Kamerat Bethune var lege, hans yrke var medisinsk behandling av mennesker, og han arbeidet til stadighet for å forbedre sin kyndighet og viten, som lå på et meget høyt plan innen Den 8. rute-arnes sanitetstjeneste. Dette er en utmerket lærdom for alle som vil skifte yrke så fort de ser noe som er annerledes, og for alle som forrakter teknisk arbeid og som betrakter det som betydningsløst og uten framtidsutsikter" (I det ~~frå~~ feudale Kina foretrakk intellektuelle filosofi, språk etc framfor tekniske fag. Kan også tenke meg Mao sikter til partimedlemmer som ville slåss med våpen framfor med sprøyter og medisiner) Er det ikke til oss også en tendens til ikke å verdsette mange intellektuelle yrker- ikke å forstå at arbeiderklassen trenger revolusjonære her? -Trenger ikke vi revolusjonære leger? Hav med folkekrigen?

- Trenger ikke vi revolusjonære jurister? Hva med Hustadsaken?
- Trenger ikke vi revolusjonære økonomer? Hva med avsløringa av Aukrust-rapporten og lønnsberegninger?
- Trenger ikke vi revolusjonære lærere? -Skal studenter og elever

overlates fullstendig til borere? -Trenger ikke vi revolusjonære ingeniører, arkitekter, litteraturkritikere? Bare tenk etter. Vi trenger det i dag- vi trenger det i fremtid. Noen yrker er særlig viktige. -er må vi sikre oss viktige eksperter ~~for~~ -folk som overtar borerskaps folk!

Hvordan skal vi behandle intellektuelle

Vi må slutte å se på intellektuelle som annenrangs partimedlemmer. Det er bare et kriterie ~~kan~~ vi kan bruke for å finne ut om han er en revolusjonær: Om han er villig til å forene seg med de breie massene av arbeidere og bønder: (Ungdomsbladet s.57) -Vi må også støtte ~~end~~ intellektuelle i viktige yrker i å kvalifisere seg faglig. Det betyr også at vi må gi dem praktiske muligheter til det.

-en samtidig som vi skal utvikle "røde" eksperter må vi passe på rød-fargen. Derfor må vi også hjelpe intellektuelle i stillinger som er utsatt for borgerskapets ondskap og smiger, med studier og ideologisk omforming. I tillegg mener jeg det er viktig at vi hjelper dem å knytte personlige røtter til proletariatet. Intellektuelle som bare ferdes i "borgerlige kretser" kan umulig på lengre ~~snikk~~ sikt la være å bli farga ~~hå~~ blå. Men greier vi å ta vare på fostringa av intellektuelle er intellektuelle revolusjonære en viktig ressurs for partiet og arbeiderklassen.

ils.

⑨ UNGDOMSKAMPAJNA: PAROLEFORSLAG.

Ungdomsparolar - LANDSBYGDA

Partilaget eg er ned i jobber på landsbygda. Vi har ganske positive resultat frå arbeidet rundt ein landbruksskole i ein av dei beste jordbruksstroka i landet. I forslaget til ungdomsparolar meiner eg at ungdommen på landsbygda omtrent er utelatt. Eg vil derfor nevne nokre av dei parolane vi har nytta på 1. mai og som har samla ungdommar:

- for eit sjölberga Noreg
- nei til rasering av bygde-Noreg - Hitraaksjonen viser veg!
- nei til nedbryting av dyrkaforda
- styrk fagutdanninga ved landbruksfagskolane - styrk ILFS
- Nei til skytefelt på Nord-Fosen
- snakk om ålakt - skriv nynorsk
- nei til diskriminering av jenter i landbruket
- vi vil gå på skole der vi bor
- landarbeidarar! - organiser dere i Skog og Land

Sigurd.

Forslag til Soldatparolar.

6 og 8 gratis heimreiser

Dobling av permågetallet

Økte dagpenger - 25 kr dagen

Dobling av dimmepengene (10 %)

Arbeid eller full a-trygd etter tjenestetid

Boikott M6-21 (lastebil som er livsfarlig.)

Skikkelig helsevern for soldater

Krav om tjeneste nær heimstedet

Vekk med refs, kakebu og kadaverdisiplin

Vekk med slutta orden

Vekk med hilseplikt

Nei til soldater mot folket

(Streikestøtte)

Fullle demokratiske rettigheter

Bør vi gå inn for mer skyteøving?

Strir det mot linja med ingen bevilgninger?

Bør vi i så fall gå inn for bevilgninger - ~~ix~~ til hva?

Hva med militærtjeneste for jenter?

Er det rett å gå inn for soldatfagforening? Straks eller på lang sikt? (Noen meiner at den vil fungere sekterisk)

Parolediskusjonen er en viktig del av U-kampanja.

oppfordrer alle kamerater å ta stilling til paroleforslaga.

UNGDOMSKAMPANJA GJELD OG NKS!

TF-ungdomsekstra seier i leiaren:

"Det største problemet er at NKS hittil er blitt behaldla som annenrangs i ungdomskampanjen." (s5) Dette må vi rette på. Partidistriktet tok ved årsskiftet eit steg i rett lei ved å opprette eit eige utval for jobbinga med studentane. Nokre få partilag har ungdomsleiarar i NKS og drøfter linene for revolusjonær studentpolitikk. Tilsaman er desse kreftene ikkje store. Haldninga resten av partiet tar er difor viktig.

TRENG VI LIT SLAGKRAFTIG KOMMUNISTISK STUDENTFORBUND?

Dei som tvilar på det, må studere Mao sin artikkel "Rekrutter store mengder intellektuelle" (ungdomsheftet s 60-62). Kanskje ein god del forlk bør studere denne artikkelen og måle praksisen sin oppå mot han. Det er ikkje så få som berre ser dei negative og ikkje dei positive sidene ved den intellektuelle ungdommen, eller som kritiserer NKS men ikkje hjelper eller oppmuntrar dei. Det er viktig å syne at det NKS driver med er viktig, og syne interesse for det. Det motsette vil spreie motløyse i NKS.

ALLE SOM HAR HØVE TAR EI HAND MED!

I røynda er det ikkje så få som har høve til å gjere litt.

For det første kameratane i frontane. Dei kan gje hjelp og støtte til NKS-folka dei jobbar saman med, særleg når det gj gjeld å lage nye komitear på skulene. Og dei kan hjelpe Raud Front på sine område i Samfundet. Arbeidet i Samfundet er NKS si hovudoppgåve, ut frå årsplanen om å utvikle ein allsidig revolusjonær studentpolitikk og ta leiding i den pol. kampen. (TF januar s 46) Alle frontar bør sjå det som ei oppgåve å markere seg i Samfundet og på skolene, og særleg Kvinnefronten og Tredje-verven-kom. har store sjansar.

For det andre er Samfundet ope for AKP-medlemmer. Det er ikkje berre NKS som treng å "oppsøke kamp og polemikk". Dei fleste er sikkert interessert i minst eitt av emna som blir teke opp i semestret. Då bør dei ta ein tur den laurdagen - og helst bli med i diskusjonen. No er Samfundet heilt rensa for partifolk og det er sjølvsagt at denne interessa for NKS si hovudoppgåve ikkje er uttrykksorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2016

For det tredje SKAL alle som kan skaffe seg medlemskort og røyste Raud Front ved valet laurdag 22. april.

På det forrige valmøtet var det òg god del partimedl. som braud direktivet, så mange at folk i NKS merka det, og blei skuffa. Dei som kan, må mobilisere tidlegare studiekameratar til valet.

for det fjerde! Ordsiftet om revolusjonær studentpolitikk er enno kome kort. Mange i artiet har vore studentar sjølve, og er godt rusta til å vere med i dette ordsiftet. send innlegg til FK!

OLE

Januar:

- 27 Klubbaften
- 28 Kæm e' bæst?

Februar:

- 2 Midt-Østen — er fredelig sameksistens en utopi?
- 3 Klubbaften
- 4 Vekst og vern — eller vekst og fjern?
- 9 Hvorfor målstrid?
- 10 Klubbaften
- 11 Demokratisering eller makt-konsentrasjon.
- 17 Klubbaften
- 18 Festmøte-ramme Natur & Musikk.
- 23 Kjernekraft — en trusel mot vår eksistens?
- 24 Klubbaften
- 25 Kombioppgjør og Kleppepakke

Mars:

- 2. Ny økonomisk verdensordning.
- 3. Klubbaften.
- 4. Abort — Kvinnesak eller menneskesak?
- 10. NTHI-karneval.
- 11 Gen.fors. + Pornobål 20 år etter Myklesaken — er ringen sluttet?
- 16. Disiplineres studentene?
- 31 Klubbaften.

April:

- 1. Sør-Afrika — er geriljakrig eneste løsning?
- 6. Bravo, Phillips - Bravo!
- 7. Klubbaften
- 8. Festmøte med Tore Ryen og Dag Frøland
- 14. Klubbaften
- 15. 9. april — det utrolig døgnnet, kan det skje igjen?
- 21. Klubbaften
- 22. Valgmøte
- 28. Klubbaften
- 29. 10 år er gått — hva førte studentopprøret til?

Mai:

- 5. Klubbaften
- 6. «Hysj-hysj» - Politiet - trenger vi det?
- 12. Klubbaften
- 17. Festmøte. — Festtaler Odd Eide

(11)

FØLG OPP UNGDOMSKAMPANJA - GÅ I STUDENTERSAMFUNNET OG STEM RØD FRONT!

Det gikk ikke så bra med rødfrontalternativet ved valget i Studentersamfunnet i høst. Det lave stemmetallet skyldes hovedsaklig politiske feil og mangler i studentorganisasjonen.

Men - mye kunne vært vunnet om alle partimedlemmene hadde tatt valget i samfunnet alvorlig. Jeg er en av dem som ikke rakk å fornye medlemskortet før fristen. Og det skyldes ikke bare sommel, ikke bare at jeg ikke har hatt penger, det skyldes rett og slett at jeg ikke har tatt partidirektivet alvorlig - at jeg ikke har skjönt den politiske betydninga av et rød-frontstyre i Studentersamfunnet.

Det var mange partikamerater, gamle og nye, som ikke fornya kortet sitt og dermed bröt partidirektivet. Har disse kameratene tenkt over hvorfor det er direktiv for alle som har eller kan få medlemskort?

For det første har det stor betydning for studentene og deres interessekamp - et rødfrontstyre ville gå i spissen for å reise studentene, en stor del av ungdommen, til kamp.

For det andre. Samfunnet er et stort forsamlingslokale som har betydd mye for den progressive bevegelsen som helhet. Progressive organisasjoner blir boikotta av Folkets Hus - Vi trenger Samfunnet, og bare et rødfrontstyre kan gi oss det.

For det tredje er Samfunnet et politisk forum som tar opp viktige politiske tema. Et rødfrontstyre ville gjøre dette forum om til et politisk redskap for å utvikle enheten mellom studenter og arbeidere. Streikestøttearbeid - solidaritetsarbeid for folkene i den tredje verden - tilslutning til 1.mai osv.

Vi trenger Samfunnet for å bruke det i studentenes interesse og for å bruke det i arbeidsfolks interesse.

Derfor : Vent ikke til siste frist med å fornye medlemskortet ditt - gjør det med en gang - kjøp for 2 semestre og

STEM RØD FRONT VED VALGET

sissel

KORRIGER LINA FOR KULTURARBEIDET.

Det skjer mange bra ting på kulturfeltet her i distriktet. Poenget er at det må skje langt meir og betre. Eg meiner feil i lina var (= den lina som blir sett om i praksis) står i vegen for dette.

Eg skal ta tre ting: Idealisme, snevert kultursyn, sekterisme.

- Til det første. Kva er det uttrykk for når grupper og einskildpersonar gong på gong blir spurde i siste lita om dei vil og kan opptre? Kva er det uttrykk for når alle dei bra gruppene blir spurde om å opptre på ei og same tilstelling, utan tanke på for at det tek tid for gruppene å fornye seg, og at det ofte berre er 2-3 veker til neste tilstelling med omlag same publikumet? Kva er det uttrykk for når så godt som ingen kommunist som jobbar i ei kulturgruppe får ha dette som meir enn venstrehandsoppgave?

Det er uttrykk for grov underverdning av kor mykje arbeid og slit som ligg bak dei framføringane grupper som Uværskråkan, Raudt Kor, Underbruket+ almenningen m.fl. har skapa storstemning i salen med dei siste ara.

Det er uttrykk for ei haldning som ønsker å hauste utan å se. Er det ei haldning som duger for kommunistar? Slett ikkje. Slikt kan borgar-spekulantar få ha for seg sjølve.

Underbruket brukte tju kveldar på å laga eit 10 minuttts innslag på festen sist 8.mars. Å laga Deep Sea Thriller tok eit år. Anten går vi og trur at den sosialistiske revolusjonen i Norge kan greie seg med kunstneriske innslag som er raska saman på to ettermiddagar, eller så tek vi alvorleg på arbeidsvilkåra til dei som skal utforme dei innslaga vi alle set slik pris på når dei fyrst blir framførde.

- Til det andre. At kulturinnslaga skal tene formålet med tilstellinga har langt på veg blitt innsnevra til at kvar gruppe framfører 2-3 viser med innhald som rører seg minst mogleg vekk frå det hovud-talaren tek opp. Dette blir av Kark i Materialisten 1/77 heilt rett kalla for "det mest kulturfiendtelege uttrykket for".."ei haldning som vurderer kultur som alt anna enn underhaldning - som neglisjerar underhaldningssida ved kulturen og berre vurderer det reint politiske." (s. 94).

Lesutan. Bør ikkje kulturinnslaga politisk gjera meir enn å stådfeste hovudtalen? Er det ikkje nettopp bra om dei går vidare, dreg liner over til andre spørsmål, vidar ut oversikta og gjer at folk skjønar meir av den samanhengen møteemnet står i? Det synast klart for meg. Og kunstnerisk: Er ikkje nettopp det kunstneriske litt av poenget med å ha eit kunstnerisk innslag? Skal vi slå oss til ro med at koret har lært sangen og syng reint og tydeleg, med at teatergruppa har lært replikkane, funne stader å stå å seie dei, og lagt på nokre få små fikse detaljar? Bør ikkje lina heller vera å bygge opp eit miljø der massane lærer stadig meir om korleis slike ting skal gjerast - så det blir gjort betre av fleir?

Og særskilt: Kulturen er sanneleg ikkje berre "annanrangs agitasjon", slik han blir handsama i møteplanlegging. Fyrst og framst er kulturen byrgskapen vår og uttrykk for særdrag, samhald, dugleik, og sjøltillit. Når hadde vi sist danseframsyning på ei tilstelling? Når vart sang og teater einaste forma for progressiv kultur i Trondheim?

Den kresne og snevertente går glipp av mang ein godbit. Men ikkje nok med det. Gjennom å gjere kulturen fattig, gjer sneversynet den politiske røyndsla fatiggare, hindrar oss i å utløyse krefter vi kunne ha utløyst, i å vinne singlar vi kunne ha vunne. Dersom Sovjet rykkar inn, må vi ikkje då mobilisere heile bredda av norsk kultur i kampen mot okkupasjonen, mot russifisering osv? Kvifor skal vi vente til dess? Dette bring oss til det tredje....

Rett nok er det ikkje grunnlag for like brei einskapsfront i dag som under okkupasjon (sjølv om landsvikarkarakteren til borgarskapet gjer at skilnaden i røynda ikkje treng bli stor). Men poenget er at vi i dag ikkje held den kulturelle einskapsfronten vi kan halde. Tvert om har praksisen vår til nå vore: Partikulturen er alt, kulturfronten ikkje. Korleis har dette kome til uttrykk? Eit døme er handsaminga av grupper som ikkje er nære vener av partiet, eller som ikkje framfører den kulturen som "passar best" på tilstellingane våre. Dei har fullstendig segla sin eigen sjø dei seinaste åra. I 1972-73 fanst det frikonsertar og støttekonsertar der desse kunne stille opp side om side med dei framskidne gruppene med resultatet at både dei og tilhengjerane deira vart drege nærare oss. Eg har aldri høyrd nokon materialistisk grunn for at dette vart droppa. Dersom det vart ~~skylda~~ skylla ut saman med høgrevviket, bør vi ga attende og sjå nøyare etter.

Eit anna døme er korleis vi har handsama dei framskridne gruppene, dei som har fått oppdrag. Endå desse gruppene inneheld mange uorganiserte ~~og~~ har tendensen vore å handsame dei som om dei var reine pertigrupper. Det har vore tendensar til førehandssensur og "sjølsagt må vi opptrå der"-tone, til å kritisere uorganiserte som om dei var organiserte og "burde visst betre". Ironisk nok har vi samstundes gløymt å handsame verving som oppgave i gruppene.....

Vi treng, eller rettare sagt : massane treng flust av progressive kulturgrupper av ymse slag og storleikar - kor, korps, agitasjonsgrupper, visegrupper, malegrupper, sogeforteljarar, forsangarar, teatergrupper, leikarringar osv. osv. Partiet er framleis lite. Det har snautt krefter til sjølv å starte dei gruppene som trengst, langt mindre til å fylle dei (noko som heller ikkje er ønskeleg). Men partiet har sikkert og visst krefter nok til å utforme ei korrekt line for kulturarbeidet og føre denne lina ut blant massane tilstrekkeleg til at massane sjølv tek initiativ til progressive kulturgrupper, og etter kvart fyller rekkefne både i dei og partiet.

Men då må vi få ut fingeren. Dei feila eg har peika på har fått leva lenge nok.

Knut Olai.

14 Kollektivbruk under kapitalismen er eventyr.

Noen progressive går inn for at familier skal slå seg sammen og drive kollektivt jordbruk i dag. De argumenterer på denne måten: Det gir erfaring i fellesdrift som trengs til sosialisme. Det gir økt fritid og krefter til politisk virksomhet. Det sparer resurser og utnytter maskinkapasiteten bedre.

Som linje i bondespørsmålet vil fellesdrift ikke få oppslutning i dag. Massene av fattigbønder er slitne, orker ikke eventyrlig eksperimentering. Det er hardt å være bonde, og du har stat og kapital mot deg. Når det oppstår problemer, hva er da lettere enn å skyldre på samarbeidspartneren? Dette splitter bønder mer enn å sveise dem sammen. Det vil gå med så mye tid til å diskutere produksjonsplan. Motsetninger på å koble mer og investere, eller jobbe vanlig og prioritere privat forbruk. Hvor mye skal ungene jobbe, og hvor mye tid og penger skal brukes på dem? Først når bønder har statsmakta på si side, blir det mye bedre grunnlag for å løse disse motsigelsene, da kan folket ta i bruk metoder med statsstøtta studiekampanjer og massebevegelser. Å løse slike motsigelser under kapitalismen vil kreve særlig mye tid i begynnelsen. Mange vil felle fra, de fleste vil ikke greie det. Det er en sterk grunn til å fraråde det.

For de få som vil komme så langt, står det att at de vil bli sjöløpptatt og ikke få gjort noe aktivt politisk utao. La fraa-never noen Solliakollektivet i Nordøsterdalen der de får gjort så og så mye bra utad. Men det bygger på et spesielt grunnlag, at det er (statlig) institusjon for narkotikaavvenning. Alle slike grunnlag vil skille seg fra resten av bygda. For de få kollektivene som er på så høgt nivå som Sllia, blir det nesten uløselig at organiseringa hindrer god masselinje. Sjöl lever de et anna liv enn massene, får andre ideer om å ordne økonomien, har kapasitet til å dyrke i mye større grad enn småbonden. Vil derfor få problemer med å undersøke problemene og situasjonen for til småbonden. På den andre sida følger de ikke vanlig mønster, folk blir usikre, vil ikke komme på besök, og når de først stikker innom, vil de lett se på det som muse eller dyrehage, noe utaförö

Det viktigeste argumentet mot kollektivbruk i dag er at det er så hardt at det har krefter fra politikk, og dette förer til dårlig masselinje. Dessuten er problemet med sikkerhet stort på landsbygda, og det blir enda lettere å se når, hvor og hvem som mötes, når mange går og trækker oppi hverandre ögnet rundt.

Jordbruksfamilier bör rådes fra å ha bokollektiv, de bör ha hvert sitt hus. Heller ikke driftsplan og driftsökonomi eller sjös bör familier ha felles. Derimot bör vi støtte og sjöl praktisere lavere former for samvirke som maskinsameie og sesongvise gjensidig hjelpe-lag og utbre disse. Styrk samholdet mellom bønder i bonnelaga. Bruk heller kreftene på å gjøre de til kampforganisasjoner. Mange unge bondevenner er interessert i jordbruksfellesskap. Derfor trengs det ei linje som dere må være med å gjøre bedre.

Oscar.

KVEN ER MELLOMBONDEN? ⁽¹⁵⁾

For å gripe statsmakta må proletariatet ha sterke forbundfellar på landsbygda. Utan klasseforbund med småbøndene kan dei revolusjonære arbeidarane bli tvunge av svolt frå alle sigrar dei kan vinne i byane.

"...fins det begrunnet håp (...) om å forvandle bøndene - det flertall av dem som er utbyttet - fra å vere en reserve for borgerskapet, slik de var under de borgerlige revolusjoner i Vesten og ennå er det, til å bli en reserve for proletariatet, forbundsfelle for proletariatet? Leninismen svarer ja på dette spørsmålet.." (Stalin, Spørsmål i leninismen, s.40)

For å smi klasseforbundet sterkest mogeleg treng proletariatet ein ulik taktikk ovafor bønder dei kan vinne over til seg og bønder som berre kan bli nøytraliserte. Som Stalin peikar på går dette skiljet mellom kven som blir utbytta og kven som ikkje blir det.

I FK for januar peiar Oscar heilt rett på at for å skilje mellom små- og mellombønder, må vi leggja vekt på akkumulasjonen (oppsamlinga av kapital) hos mellombøndene. Han seier og: "Når en bonde er i stand til å investere og det stadig kommer nye kapitalgjenstander ut av virksomheten, så er det akkumulasjon, sjøl om bonden og hans familie strammer inn livreima temmelig kraftig."

Utgangspunktet vårt er Lenins teser om agrarspørsmål på Kominterns 2re kongress. Stalin siterer Lenin slik:

"Med "mellomstore bønder" i økonomisk mening må en forstå de små jordbrukere som på basis av eiendoms- eller forpaktingsrett, sitter med små jordstykker som under kapitalismen i regelen ikke bare gir familien og bruket et knapt underhold, men som også gjør det mulig å få et visst overskudd, som i hvert fall i de beste år kan forvandles til kapital - jordbrukere som dessuten temmelig hyppig leier arbeidskraft ..

Det revolusjonære proletariatet kan ikke - i hvert fall ikke i den nærmeste framtid og i begynnelsen av perioden med proletariatets diktatur - gjøre det til sin opgave å trekke dette lag over på sin side. Det må innskrekke seg til å nøytralisere det, dvs. tvinge det til å la være å støtte borgerskapet aktivt i kampen mot proletariatet."

(Spørsmål i leninismen, s 164)

Kva er det altså som set mellombøndene i antagonistisk motseiing til arbeiderklassen i perioden med sosialistisk revolusjon? Det er tilhøvet deira til eigedomsrett og marknad, og at dei kjøper

arbeidskraft og utbyttar ho.

Det er ikkje berre mekaniseringa som har ført til at det er lite vanleg å nytte kigd arbeidskraft (vi ser no bort frå avløyssarordninga, som er ny). Prisen på arbeidskrafta har stege slik at dei fleste bønder ikkje kan konkurrere med by-borgarskapet om å kjøpe arbeidskraft.

Difor har vi fått ein god del bønder som ikkje utbyttar andre (utanfor familien) men likevel har såpass bruk at dei kan investere ved å "spenne livreima kraftig inn". Oscar meiner alle desse er mellombønder.

Eg har to innvendingar mot dette: Dersom desse investeringane er resultatet av arbeid (ikkje kapital) ved at bonden har utvida arbeidsdagen og innskrekka levestandarden sin, verkar det som det er bonden sit subjektive val som flyttar han frå små- til mellom-bonde. Ein arbeidar kan spinke og spare og kjøpe pølsebod, og bli ein liten småborger. Men han skiftar ikkje klasse før han sit i pløsebua og har slutta på jobben. Bonden skulle ved samanlikning ikkje vere mellombonde før garden kunne gje eit litet overskott utan denne sjølv-utarminga.

Lenin talar rett nok om eit "knappt utkome". Men vi kan ikkje vurdere kva som er eit knapt underhold utan å samanlikne med levestandarden i industriproletariatet. Har vi særleg meir enn eit "knappt underhold" målt ut ifrå tilhøva i dag?

Rekka av landbruksmaskinar langs fjøsveggen hos ein liten bonde er oftast kjøpt med lån. Difor må vi sjå i gardsrekneskapen for å sjå om kapitalen på garden verkeleg har auka. Nedskjeringa i levestandarden må ofte til for å betale ågerrente. Bonden har mange gonger valet mellom å legge ned eller å investere (t.d. i kjølerom då tankhentinga av mjølk bli innført). Bonden blir då utbytta av bankane - difor må vi vurdere verdien av arbeidskrafta til han og familien. Berre dersom garden gjev eit overskott over denne verdien kan vi seie at bonden akkumulerer.

Kva er så verdien på denne arbeidskrafta? Opplagt ikkje så høg som industriarbeidarløn. Det må knyttast til omgrepet "knappt utkome", kanskje ved eit landsgjennomsnitt av bondeinntekta. Noko meir dugande svar har eg ikkje på handa.

Eg ser elles fram til at dei som har tilgang på statistikk, kan syne med tal korleis dei ulike inndelingane vil arte seg. Vil dei bønder som kan vinnast over utgjere fleirtalet?

Asbjørn.

Sjølkkritikk frå Roar i spørsmålet om klassealliansen.

Eg hadde i FK-september to innlegg om klassealliansen mellom arbeidarane og böndene. I diskusjonen om den nye avløyssarordninga har eg vorti kritisert for å gå inn for helgafri. I diskusjonen om bondelaga har eg vorti kritisert for å ville slå saman dei to bondelaga. Eg er samd i denne kritikken.

Som Jessen påpeikar i FK-desember var det ein provokasjon då leiinga i Skog og Land kravde helgefri for avløyssarane. Det har splitta avløyssarane og skjerp motseiinga mellom landarbeidarane og böndene meir enn naudsynt. Konkret har vi som arbeidar som kommunistiske landarbeidarar merka at dette har hindra ei brei organisering av landarbeidarane i Skog og Land. Det har og vori med på å legge grunnlaget for ei viss oppslutning om bondearistokratiet sine forsök på å organisere landarbeidarane utafor LO.

Partiet sin åpne bonde- og landarbeidarkonferanse ~~har~~ har vori eit viktig reiskap for å meisle ut ein riktig fäglegpolitikk for landarbeidarar og bönder, og for ei korekt linje for klassealliansen. Konkret har dette synt seg i samla krav frå landarbeidarforeningar om mindre helgaarbeid, lönnsauke, kortare arbeidsdag ~~og~~ og svangerskapspermisjon. Og kravet om at staten skal dekke heile avløyssarordninga og at alle bönder har rett på lik fritid blir no fremma frå fleire og fleire landarbeidarforeningar og bondelag.

~~Den~~ Den nevnt konferansen har gitt gode resultat og må ikkje bli eitt eingongsforetak.

Viktigaste oppgåva for progressive landarbeidarar må no verta å gå i spissen for ei masseinnmelding i Skog og Land og reise landarbeidarane til kamp for krava sine.

Bondelaga.

Eg slo fast at det stor fleirtalet av böndene (90%) var små- og mellombönder. Samstundes var småböndene i fleirtal i Bondelaget. Derfor konkluderte eg med at ein måtte gå inn for ei samanslåing av dei to bondelaga.

Dette er å sjå berre teknisk på spørsmålet. Eg ser bort frå storböndene sitt hegemoni i Bondelaget i dag og i tida framover. Dette hegemoniet er grunnfesta i deira erfaring, tid, inntekt, posisjonar i landbruksmonopola og i den sosiale stötta frå store delar av mellomböndene. Vi må derfor ikkje ha illusjonar om at småböndene kan gjera Bondelaget til ein kamporganisasjon i si tjeneste. Eg er derfor einig med Oskar i FK-januar når han seier at vår strategiske linje må vera å satse på Småbrukarlaget.

Småbrukarlaget var først på 50-talet mykje større enn kva det er i dag. Bondelaget splitta i -56 Småbrukarlaget med aksjonslinja (!) si på Mjölkestreiken. Småbrukarlaget stötta opp om "Arbeidarregjeringa". På same måte må Småbrukarlaget splitte Bondelaget i tida framover. Mange Hitraksjonar med stötte frå Småbrukarlaget vil ramme Bondelaget stygt.

Dette betyr ikkje at alle kommunistar og progressive bör melde seg inn i Småbrukarlaget. Det er eit Taktisk spørsmål. Kommunistar i Bondelaget må fremmje ein sterk opposisjon i organisasjonen og legge grunnlaget for at småböndene og store delar av mellomböndene riv seg laus og går over i Småbrukarlaget.

Partiet i framgang på landsbygda.

Partiet ser ut til å vera i bra framgang på landsbygda både når det vedkjen fägleg politikk og i oppslutninga om partiet sin politikk. Dette til tross for at propagandaen har vori mangelfull. Den nye avisa for landsbygda er eit stort framskritt, men kva med eit Raude Fane om landsbygda og miljøvern? Vi treng det sårt!

Kritikk av parole 2 ⁽¹⁷⁾ i utkast til paroler 1. mai, eller "Supermaktene og det sørlige Afrika".

I forslaget heter det "Full støtte til frigjøringsbevegelsen . USA og Sovjet ut".

Vi mener parola er uklar. Den stiller i alle fall flere spørsmål enn den svarer.

For det første:

1. Hva menes med det Sörlige Afrika (s-a)?
Omfatter det også Angola?
2. Hvis s-a omfatter Azania, Zimbabwe, Botswana og Lesotho, i hvilke av disse landa har sosialimperialismen befestet seg?
3. Sosialimperialismens redskap i Azania i dag er revisjonistpartiet og ANC, men er bekjempinga av revisjonistpartiet det samme som å drive Sovjet ut av s-a?

USA-imperialismen er en av Vorsters viktigste støttespillere økonomisk og politisk. NATO har baser i S-A.

Sosialimperialismen driver en viss handel med ~~USA~~ S-A gjennom "st-blokk-landa, men har ingen baser.

Konklusjonen vår er at parolen er upresis og prega av å ville rette seg mot begge supermaktene ~~USA~~ mer enn av en korrekt analyse av situasjonen i S-A. Men sjöl om Sovjet önsker större innflytelse i S-A, har de langt större framgang på Afrikas Horn, hvor de virkelig viser sin offensive og aggressive karakter.

Vil en absolutt ha en parole om det Sörlige Afrika og begge supermaktene foreslår vi at den understreker rivaliseringa mellom dem i dette området.

Forslag: Avvis supermaktsinnblanding i S - A.

En slik parole sidestiller ikke USA og Sovjets rolle/innflytelse i S-A, men påpeker supermaktens reelle kamp for hegemoni i dette området som ellers i verden. I dag er denne kampen særlig skarp så vel på Afrikas Horn som i S-A.

Grete, Anne, Erling.

19 UNDERVURDER IKKJE SOSIALIMPERIALISMEN I DET SØRLEGE AFRIKA !

Innlegget til Grete, Anne og Erling reiser mange spørsmål det kunne vere greitt å få diskutert, men eg skal avgrense meg til dei spørsmåla dei stiller.

Først: Eg syns parolen "Støtt frigjeringsrørslene i det sørlege Afrika - USA og Sovjet ut" er rett. Han stiller både støtte til frigjeringsrørslene og kamp mot supermaktene som viktig, noko som forslaget til kritikarane ikkje gjer. Derfor er forslaget deira politisk feil.

Så til spørsmåla:

1. Det sørlege Afrika omfattar i vanleg språkbruk landa Angola, Zimbabwe, Mosambik, Botswana, Namibia, Azania, Swaziland og Lesotho.

2. Omgrepet sørlege Afrika omfattar fleire land enn deiseier, men sjøl om den definisjonen som G.A og E var rett, ser dei vekk frå at sosialimperialismen har 20000 kubanske soldatar i eit land som grenser til både Zimbabwe og Namibia. I tillegg har Sovjet og Mosamb ik nett underte kna ein 25 års vennskapsavtale som har styrka sosialimperialismen sitt grep om dette landet.

3. Spørsmålet til kritikarane er absurd. Det går som sagt ikkje an å sette ei osteklokke over Azania og sjå vekk frå det store militære potensialet sosialimperialismen har i Angola.

I konklusjonen ser kritikarane vekk frå ei viktig sak: Kven er på offensiven i det sørlege Afrika? Det blir heilt skeivt å seie at USA har basar, Sovjet ikkje (eg kjenner forresten ikkje til at NATO har troppar i Azania), når tendensen er at USA vik unna for Sovjet dag for dag. Samstundes iniltrerer Sovjet visse frigjeringsrørslar, noko som også rettferdiggjjer parolen "Sovjet ut".

Har så Sovjet framgang på Afrikas horn i høve til det som hende i Angola? Det er farleg å hevde dette så bombastisk som kritikarane gjer. Sovjet har ikkje makta å splitte ELF og EPLF til borgarkrig. Dei har misst ein viktig marinebase i Somalia. Framlegget deira om ein føderasjon mellom landa på begge sider av Adenésundet vart avvist. Dei har militære problem i Ogaden og Eritrea. Er dette framgang?

Eg har ikkje vere med på å utforme parolen, men konklusjonen må vere at eg støttar han. Kritikken er feil, han ser statisk på situasjonen, "gløymer" 20000 soldatar i Angola, har tvilsame opplysningar om NATO-troppar, kort sagt undervurderer sosialimperialismen temmeleg grovt.

Einar.

(19)

BORGERSKAPETS ROLLE I EN NASJONAL FRIGJØRINGSKRIG I NORGE.

Mange kamerater mener at det norske borgerskapet vil være en taktisk alliert i en eventuell frigjøringskrig. Jeg mener at de overvurderer og feilvurderer borgerskapet i dette spørsmålet.

De som er tilhengere av denne teorien henviser til KKP's allianse med Kuomintang, og alliansene til frigjøringsbevegelsene i Afrika. Jeg er enig i at i disse tilfellene var og er det riktig en nødvendig og naturlig allianse. Men en kan ikke sammenlikne borgerskapet i føydale og halvføydale land med borgerskapet i høgt utvikla kapitalistiske land som f.eks. Norge. Stalin har for lenge siden fastslått at under kapitalismens høyeste stadium, imperialismen, har borgerskapet i disse landa mista sine nasjonale interesser og følelser. Det betyr at vi ikke har noe nasjonalt borgerskap i Norge.

Stemmer dette med virkerligheten? Jeg mener det gjør det. Jeg kan ramse opp ei rekke av eksempler, men her er noen av de viktigste:

- Total unnfalleshet for Sovjets aneksjonspolitik i Barentshavet og på Svalbard.
- De lar NATO og USA overta mer og mer av kontrollen med det norske forsvaret.
- Eller ta alle de utmerkete dokumentasjonene fra 2. verdenskrig som har kommet i det siste. De viser bl.a. at det norske borgerskapet var et hinder for aktiv norsk motstand mot Hitler-Tyskland. Det fantes bare noen hederlige unntak på at borgerskapet viste patriotiske følelser og var aktive motstandsfolk.

Å vurdere borgerskapet som en mulig alliert i motstandskrig er å kaste blått i øynene på arbeiderklassen og la borgerskapet ta initiativet og lede motstandskampen på avveger.

7 Jeg tror at bare ved å isolere borgerskapet og ved å lage en enhetsfront mellom arbeidere, bønder og andre deler av det arbeidende folket, kan folket i Norge kaste ut ei okkupantmakt. Borgerskapets parole vil alltid være å støtte seg til den ene eller den andre supermakta med det for øye å holde hjulene i gang og sikre profitten.

Klodrik

Svar til kameraten i KK-redaksjonen som ble intervjuet i FK i desember.

Tu sier at KK i dag ikke er et godt nok redskap for arbeidernes kamp og begrunner dette hovedsaklig med at avisa ikke er stor nok. Jeg er enig med deg i at KK må bredere ut blant folk og at avisa ikke spiller den rolla ~~klart nok~~ i klassekampen i Norge i dag som den bør.

Er også enig i at aktualiteten i mye av stoffet er dårlig og at det er for liten bredde i stoffet.

Men, jeg mener du skyver hovedårsakene under en stol når du begrunner alt dette med plassmangel. Jeg mener at KK-redaksjonen står for en gal politisk linje når de plukker ut stoff til avisa. KK er for mange ei Oslo-avis som av og til tar inn stoff fra distriktene. Jeg har mange ganger truffet folk som har sendt inn innlegg til KK om ting de har opplevd i bomiljøet eller på arbeidsplassen og som aldri har kommet inn. Ser vi ikke gang på gang at hver minste lille hendelse i Oslo blir behørlig dekket, mens like viktige saker fra distriktene legges vekk. Som da Osloungdommen inviterte til fest og oppmøtet var drøye 100 stk. For hele Oslo! Stort oppslag i KK.

Da ungdommen i Trondheim arrangerte demonstrasjonstog og møte, deltok godt og vel 250 ungdommer. Kjempeinnsats fra klubbliderne. Men hvor ble det av det store oppslaget i KK?

Det er mye bra som skjer i Oslo. Men hvorfor får vi sjelden høre om det som skjer i bergen - i Bodø - eller f.eks. på Åre? Åre ligger på topp i KK-abb.kampanja. Aktiviteten blomstret sikkert. Hvorfor skriver ikke KK om det?

Forci det ikke er plass? Selvfølgelig er det ikke plass til alt. Men jeg tror at hovedårsaken er at Oslo-redaksjonen ikke prioriterer stoff fra distriktene. Du nevnte selv flere eksempler på at stoff fra Trondheimsdistriktet enten var forsinka eller uteblitt.

Her er noen flere eksempler:
~~SSK~~ SSK arrangerte sommeren 1977 en konsert - presentasjonskonse(av plata "Streik". Knappt 150 fikk oppleve den beste konserten som er holdt i Trondheim på lange tider, Hvorfor? Propagandaarbeidet her i byen var dårlig. Men - og det er viktig: KK annonserte ikke konserten på forhånd - enda arrangören ringte inn 5 ganger for få inn annonsa. Det dårlige oppmøtet fikk sjøldagt sjebnesvangre konsekvenser for SSK-ene's økonomi.

Klubbliderne i Trondheim streika ei uke. Hvor var KK da? Kunne klubbliderne etter aksjonen oppsummere at KK var ei avis som ~~var~~ skreiv om kampen deres og som aktivt støtta dem? Nei - ei lita notis ble bevilga i KK. Fant vi ingenting i KK på den tida som kunne kuttet ut til fordel for en politisk viktig streik i Trondheim? Ganske sikkert.

Jeg tror at KK har mange muligheter til å bli en bra og enda bedre avis med dobbelt så mange sider. Jeg hilser 16-sideren velkommen. Men jeg tror ikke distriktene blir mer representert bare sideantallet öker. Det minner for mye om å löse problemer på en teknisk måte. Tror du partiet f.eks. bedra masselinja si ved å gi kameratene bedre tid? Nei, den politiske forståelsen av masselinja må være tilstede först.

Altså: Den politiske linja KK-red. har når de plukker ut stoff, må forändres. Distrikte må prioriteres mer. FRAM FOR EILANDSOMFATTENDE OG LANDSAKTUELL ARBEIDERAVIS - GJÖR KK TIL ET VIKTIG REDSKAP I ARBEIDSFOLKS KAMP!

(21)

HVORDAN OG HVORFOR VI VANT EKSKLUSJONSSAKA.

Eksklusjoner og suspensjoner er blitt normal kost for oss etter hvert. Noen vinner vi, andre taper vi.

GRIP DAGEN - GRIP TILLEN.

Da eksklusjonsforslaget kom på tavla, reagerte vi med en gang uten å vente på noe møte. Allerede første dag hadde vi nytta den spontane forbitrelsen blant de bra folka til å få ei kampanje i gang. Slik vant vi initiativet for sosialdemokratene kom i gang. Allerede morgenen dagen etter var det første motforslaget fra uavhengige på tavla.

DIREKTE KONTAKT MED FOLK MINIMALT MED MÖTER POLITIKK FOR ENHETSFRONTEN

Dagen etter hadde vi et partimöte. Vi hadde da god kjennskap til folks reaksjon og kunne legge opp politikken. Enhetsfronten kvilte på to fötter. Den ble bygd på fagforeningsdemokratiet, retten for alle til å tale og foreslå saker uten hensyn til politisk oppfatning. Samtidig mobiliserte vi de bra folka på at det var retta mot de kampinnstilte folka, talsmennene for opposisjonen. To underordna saker kom også med, at forslaget ikke var gått gjennom av klubbstyret (brudd på spillereglene) og at vi var hengt ut offentlig med navn og grove beskyldninger. I tillegg mobiliserte vi på at han som sto for forslaget, nettopp var eksponent for möteterror og ukameratslig opptreden. Metoden vi valgte var at hver enkelt kommunist skulle samle ei kjerne rundt seg, ikke noe felles møte. På dette viset unngikk vi möter, vi fikk motforslag fra uavhengige på steder (alle) vi hadde kommunister, vi fikk bevegelse blant de bra folka.

FOREN DE MANGE MOT DE YTTERST FA

For første gang var vi nödt til å ta mellomlaga alvorlig. De ble fordelt mellom oss, og så godt som alle ble diskutert med av oss og de aktivistene vi hadde rundt oss. Det viste seg at den helt overveldende delen sto på vår side. Dette var utgangspunktet for presset mot klubbstyret og kretsen rundt dem. Fienden delte seg i tre. Vi kjørte full enhetsfront med de sosialdemokratene som hadde såpass respekt for demokratiet at de gikk mot forslaget. Vi kjørte våpenstillstand med de som av redsel for stemninga blant folka ("miste beina sine") var passivt mot. Vi kjørte kamp mot kretsen rundt forslagsstilleren, det var i hovedsak de organiserte arbeiderpartimedlemmene. Vi gikk så langt som til å foreslå at en av de aller verste sosialdemokratene skulle overta som nestformann i klubben når forslagsstilleren måtte trekke seg. Klubbstyret nekta å avholde møte på saka för uka etter. De håpa slik på å få tid til å konsolidere kreftene. Det fikk de ikke. Vi samla saskt inn nok underskrifter og krevde møte umiddelbart.

fortb. 2.23

To linjer i NORCEM-spørsmålet.

Kamerater som har ansvaret for en aksjon mot NORCEM-etablering i Levanger - Verdal-distriktet er uenig i hvordan en skal gå fram. Det er to syn som står mot hverandre. Det ene synet, som jeg representerer, har følgende plattform:

- Nei til NORCEM nå.
- Solidaritet med sementarbeiderne i Kjøpsvik, Slemmestad og Brevik.
- Værn om natur og miljø.

Jeg mener at det må settes i gang en brei aksjon med avisinnlegg, stands, underskriftslistor o.l. Innen denne plattformen kan alle som er imot NORCEM av en eller annen grunn få kjempe for sitt syn. Venstre ser jeg som ~~en~~ viktig å f med da Venstre har et natur- og miljøprogram i denne saka som folk synes er bra.

Grunnen til at jeg mener "Nei til NORCEM nå" er riktig, er at den parolen gjenspeiler de rådende forhold. Å si "Nei til NORCEM" som representerer det andre synet, er sekterisk pga at den gjør hele folket til kommunister. Den glemmer at det er kommunister som går i spissen for sosialismen da den sier at vi vil ikke under noen omstendighet tillate kapitalisme. Hvordan ville en aksjon ha artet seg i en tenkt situasjon der alle arbeiderne ved de tre nåværende fabrikkene hadde fått annet arbeid og de natur- og miljømessige sider ved etableringen hadde vært avklart. Vi kan videre tenke oss at landet hadde stor mangel på sement. Å si "Nei til NORCEM" i en slik situasjon ville vi ikke klart å aksjonere på.

Aksjonsformen det andre synet representerer, er et opprop som SNM skal stå ansvarlig for. Dette oppropet skal være grunnlaget for senere aksjoner. Det er meningen at grunneierne, tillitsmenn og andre nøkkelpersoner skal spørres om de vil stå bak dette oppropet. Etter at et bestemt antall personer har sagt seg villig til det, skal en håndfull aktivister samle underskrifter på dette oppropet. Plattformen til dette oppropet er "Nei til NORCEM" pga at 1300 mann vil miste arbeidet sitt og at natur og miljø vil bli ødelagt.

Jeg mener at det andre synet står for ei innsnevring av aksjoner som ville vært mulig i dag.

Sigurd.

forts. fra s. 6.

ei linje for å trekke med lærerne også - i henholdsvis karakterkamp og meldingsboikott. Dermed vil de bra lærerne støtte elevene - og på den måten svekkes enheten hos fienden. Vi mener at de nevnte parolene ser bort fra dette.

Vi oppfordrer andre til å følge opp de sakene vi har reist. Vi har et ansvar for å lede kampen for ungdommens interesser mot målet: sosialisme - og ikke lede kampen på avveger - inn i DNA og SV's klør. Derfor må linja for karakterkampen utvikles videre.

3 kamerater.

forts. fra s. 21

KLUBBMÖTET

Dagen før hadde vi hatt møte med noen uorganiserte, og de fremma alle forslaga på mötet. Klubbstyret mente at mötet var ulovlig innkalt og ikke kunne vedta noe. Mötet vedtok at de skulle fatte vedtak, Nederlaget for Mc-Carthyistene var et faktum. Forslagsstilleren hadde allerede trukket seg fra alle tillitsverv og torde ikke møte opp.

VIKTIGST A LÆRE

- 1) Reager straks. Ta initiativet, behold det, få slaget avgjort så raskt som mulig.
- 2) Dra nytte av den spontane forbitrelsen blant de bra folka. Gå bredt ut ~~dammen~~ med disse, ha full tillit til at mellomlaga vil velge rett side etter diskusjon. Vær på vakt mot all nederlagsstemning som vil dukke opp blant bra folk som er vant til å tape.
- 3) Vær grundig med analyseh og politikken. Minimalt med möter. Utgangspunktet må være er eller högst to kommunister.
- 4) Sörg for å ha oversikt over hver folka står. Bruk liste. Oppsummer underveis (uten möter). Fölg med hva fienden gjør.

bjarte.

